

Despre Avram Iancu

Personalitate a Revoluției române de la 1848 din Transilvania, s-a născut în Munții Apuseni (Țara Motilor) în aprilie 1824 (data exactă și chiar anul nașterii nu sunt încă precis stabilite), într-o familie țărăneasca din Vidra de Sus, județul Alba.

A început școala primară în satul natal, apoi la Neagra, pe Berbec, după care și-a continuat studiile la Campeni. Gimnaziul l-a urmat la Zlatna, centrul minier al Munților Apuseni, iar la Cluj a fost elev al Liceului Academic. Din primii ani de școală, Iancu a cunoscut realitățile sociale și economice ale ținutului motilor dar și istoria lor, puternic impregnată de amintirea răscoalei din 1784 conduse de Horea, Cloșca și Crisan.

Întreaga sa activitate de mai târziu va fi dedicată luptei pentru împlinirea aspirațiilor naționale ale românilor din Apuseni și din Transilvania. Între anii 1844 și 1846 fiind student la Facultatea de Drept din Cluj a participat, alături de Ion Rățiu sau de Ion Axente Sever, la înființarea Societății studenților români din Cluj care edita periodicul Aurora pentru minte și inimă, specializat în publicarea lucrărilor referitoare la limba și literatura română, precum și a culegerilor de folclor.

În 1847-1848, s-a numărat printre cancelistii de la Târgu-Mureș. Aceștia erau practicantii de la Tabla Regească sau Curtea de Apel a Transilvaniei. Erau colegi cu el Alexandru Păpău-Ilarian, Petru Dobra, Ioan Buteanu, care se vor distinge în fruntea mișcării naționale românești din 1848.

S-a afirmat în timpul discuțiilor în Dieta Transilvaniei a Legii urbane din 1847, care a stârnit numeroase controverse în epoca datorită prevederilor spoliatoare pentru țărani pe care le conținea. Atitudinea lui Iancu în timpul dezbaterilor este relatată de Ioan Sterca Suluțiu, cancelist și el: "Iancu, care asculta cum se împartesc domniile pe pielea bietului țărănuș, gemea ca un taur ferecat și tremura ca vârga (...). Pe drum către casă mi-a zis: "Nu cu argumente filosofice și umanitare vei putea convinge pe acei tirani, ci cu lancea, ca Horea.""

Revoluția europeană din 1848 s-a extins în martie 1848 în Ungaria, apoi în Transilvania. La vechile nedreptăți sociale și naționale suportate de români din partea Imperiului Habsburgic se va adăuga atitudinea conducătorilor revoluției maghiare față de Transilvania, pe care o vedea anexată noii Ungării independente. Toate acestea au contribuit la izbucnirea revoluției române în Transilvania. Alături de colegii săi, I. a participat la întocmirea unei petiții adresate Împăratului de la Viena (25 martie 1848). Cu această ocazie era cerută includerea în document a prevederii împroprietăririi țăranilor fără despăgubire.

A fost de față la prima adunare de la Blaj (aprilie 1848) alături de alți lideri ai revoluției române din Transilvania (Al. Păpău Ilarian, Ion Buteanu, Simion Barnuțiu ș.a.). Aici s-a luat decizia întrunirii unei mari adunări populare la Blaj, pentru luna mai 1848, cu scopul prezentării revendicărilor românești și solidarizării tuturor românilor în vederea acțiunilor revoluționare. În perioada următoare a mers în mijlocul motilor din Munții Apuseni pe care i-a atras de partea revoluției. Zece mii de țărani din

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Muntii Apuseni, organizati de I. si Ioan Buteanu, au participat la Marea Adunare Nationala de pe Campia Libertatii de la Blaj (3-5 mai 1848).

Cu aceasta ocazie a devenit membru al Comitetului national roman ce va avea sediul la Sibiu si care va coordona miscarea revolutionara din Transilvania. Votarea de catre Dieta din Cluj a uniunii Transilvaniei cu Ungaria (respinsa de romanii care au participat la Marea Adunare de la Blaj) a agravat situatia din provincie, determinand escaladarea conflictului dintre romani si maghiari.

In vara anului 1848, ciocnirile dintre taranii romani si proprietarii de pamanturi au devenit tot mai violente. In Muntii Apuseni, sub conducerea lui, motii s-au Inarmat si s-au constituit In cete organizate dupa model militar.

In septembrie 1848, alaturi de cetele sale Inarmate, I. a participat la cea de-a treia adunare de la Blaj, unde s-a stabilit organizarea rezistentei militare In fata maghiarilor. Cifra estimata a participantilor s-a ridicat la aproximativ 60 000 de persoane. S-a cerut Incetarea represaliilor Indreptate Impotriva populatiei romanesti, a recrutarii fortate pentru armata maghiara, alcatuirea unei Diete reprezentative, anulara anexarii Transilvaniei la Ungaria.

S-a ajuns la formarea unei armate romanesti compuse din 15 legiuni, comandate de prefecti. In fruntea legiunii I, Auraria Gemina se afla I. Cele mai importante operatiuni militare s-au desfasurat In Muntii Apuseni, In zona aflata sub controlul lui I., "Craiul Muntilor". Din decembrie 1848, spre aceasta zona s-a Indreptat armata maghiara condusa de generalul polonez Josef Bem. Obiectivul acesteia era "pacificarea" Transilvaniei (de fapt, preluarea acesteia sub controlul maghiar). Luptele s-au prelungit pana In iulie 1849, cu pierderi grele de ambele parti si fara a se ajunge la un rezultat decisiv. Pe de alta parte, noul Imparat Francisc Iosif de Habsburg a chemat In ajutor armatele ruse, pentru a readuce Ungaria In cadrul Imperiului Habsburgic. Era necesara, In aceste conditii, Incetarea luptelor dintre armata maghiara si romanii din Muntii Apuseni.

In urma medierii realizate de Nicolae Balcescu, In iulie 1849 s-a Incheiat Proiectul de pacificatie de la Seghe-din, semnat de Lajos Kossuth si I. Acesta marca Incetarea ostilitatilor dintre romani si maghiari. Era Insa prea tarziu. Dupa cateva zile, armata maghiara condusa de Josef Bem a capitulat la Siria, langa Arad, In fata trupelor austro-ruse. Autoritatile austriece au dispus dezarmarea trupelor lui Iancu. Transilvania a redevenit provincie a Imperiului Habsburgic.

Dupa revolutie, a reprezentat In continuare interesele motilor In fata autoritatilor imperiale. Arestat la 15 decembrie 1849 a fost imediat eliberat sub presiunea motilor rasculati. In 1850 s-a deplasat la Viena pentru a Inainta Imparatului Francisc Iosif un memoriu referitor la situatia motilor transilvaneni. Demersul a ramas totusi fara rezultate concrete.

In 1851, I., Ioan Axente Sever si Al. Papiu Ilarian au refuzat sa primeasca decoratiile acordate de Curtea de la Viena celor care au luptat In 1848-1849 Impotriva revolutiei maghiare. Dezamagiti de politica habsburgica fata de Transilvania, conducatorii romanilor au respins price compromis fata

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

de Imparat.

Considerat "periculos" pentru ordinea pe care autoritatile austriece doreau sa o instaureze In Apuseni, I. a fost din nou arestat In 1852 si Inchis la Alba-Iulia, apoi la Sibiu. Eliberat In octombrie 1852, a fost fortat sa locuiasca sub supraveghere la Sibiu. Ulterior s-a Intors In zona sa natala, cu sanatatea zdruncinata datorita unei lungi si puternice depresii determinate de perioada Intemnitarii. Pana In clipa mortii a trait In Muntii Apuseni, refuzand sa se mai implice In viata politica. S-a stins din viata la 16 septembrie 1872, fiind Inmormantat sub "gorunul lui Horea" din cimitirul de la Tebea (jud. Alba).